

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 3.12.2008

Č. j.: R106,107/2008/02-23754/2008/310-Hr

V Brně dne 28. listopadu 2008

Ve správním řízení o rozkladu podaném dne 15.5.2008

- **advokátem JUDr. Alexandrem Marešem, IČ 63836963, se sídlem AK Mareš Partners, sdružení advokátů, Betlémské náměstí 6, 110 00 Praha 1, se kterým byly uzavřeny smlouvy na realizaci předmětu plnění veřejné zakázky,**

a o rozkladu podaném téhož dne 15.5.2008 zadavatelem –

- **Českou republikou – Ministerstvem dopravy, IČ 66003008, se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1, zast. ministrem Ing. Alešem Řebíčkem, ve správním řízení právně zast. na základě plné moci ze dne 13.3.2008 advokátem prof. JUDr. Miroslavem Bělinou, CSc., se sídlem AK Dlouhá 13, 110 00 Praha 1,**

oba proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 24.4.2008 č. j. S062/2008-05549/2008/540/Šm, ve věci přezkoumání postupu zadavatele – České republiky – Ministerstva dopravy, se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1, při uzavírání smluv „**O poskytování právních služeb**“ ze dne 26.11.2004 a ze dne 29.3.2005 s dodatkem č. 1 ze dne 13.7.2005, a dále smluv ze dne 10.10.2005 a ze dne 3.3.2006, jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb., na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 24.4.2008, č. j. S062/2008-05549/2008/540/Šm,

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

O d ů v o d n ě n í

I. Zadávací řízení a řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), si na základě podnětu obdržného dne 14.9.2007 vyžádal od zadavatele – České republiky – Ministerstva dopravy, IČ 66003008, se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1, zast. ministrem Ing. Alešem Řebíčkem, ve správním řízení právně zast. na základě plné moci ze dne 13.3.2008 advokátem prof. JUDr. Miroslavem Bělinou, CSc., se sídlem AK Dlouhá 13, 110 00 Praha 1 (dále jen „zadavatel“), dokumentaci o zadání veřejných zakázek na konzultační, poradenské a právní služby, na které zadavatel uzavřel smlouvy „O poskytování právních služeb“ ze dne 26.11.2004 a ze dne 29.3.2005 s dodatkem č. 1 ze dne 13.7.2005, a dále smlouvy ze dne 10.10.2005 a ze dne 3.3.2006, všechny s advokátem JUDr. Alexandrem Marešem, IČ 63836963, se sídlem AK Mareš Partners, sdružení advokátů, Betlémské náměstí 6, 110 00 Praha 1 (dále jen „uchazeč“).
2. Na základě vyjádření zadavatele ze dne 11.10.2007, že k výše uvedeným smlouvám není přiložena žádná dokumentace, a rovněž s přihlédnutím k tomu, že celková cena předmětu plnění, tj. právních služeb poskytnutých uchazečem, převyšovala 2 mil. Kč, jak vyplývalo z podkladů zaslaných zadavatelem i z Protokolu o výsledku kontroly hospodaření s prostředky státního rozpočtu u Ministerstva dopravy za období roku 2004-2005, který dne 21.3.2007 vypracovalo Ministerstvo financí ČR, získal Úřad pochybnosti o správnosti úkonů zadavatele učiněných při zadání veřejné zakázky, a proto zahájil ve věci správní řízení z vlastního podnětu, ve kterém jako účastníky správního řízení označil zadavatele a uchazeče. Oznámení o zahájení správního řízení obdržel první z účastníků správního řízení dne 7.2.2008 a tímto dnem bylo správní řízení zahájeno.

Napadené rozhodnutí

3. Po posouzení všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 24.4.2008 rozhodnutí č. j. S062/2008-05549/2008/540/Šm, kterým v postupu zadavatele konstatoval spáchání správního deliktu podle § 102 odst. 1 písm. b) zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), tím, že nedodržel postup stanovený v § 25 zákona, neboť veřejnou zakázku na poskytování právních služeb nezadal v některém ze zadávacích řízení dle § 25 odst. 2 zákona, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit hodnocení nabídek. Za to uložil Úřad zadavateli pokutu 50 000,- Kč.
4. V odůvodnění svého rozhodnutí Úřad uvádí, že z výše specifikovaných smluv, k jejichž uzavření docházelo průběžně v období od listopadu 2004 do března 2006, je patrné, že právní služby byly zadavateli poskytovány na základě jeho postupných kroků souvisejících s plněním projektu, vyplývajícího z usnesení vlády ze dne 19.5.2004 č. 481 k záměru zavedení výkonového zpoplatnění určitých kategorií silničních a motorových vozidel na vybraných komunikacích v ČR. Věcnou souvislost dovozuje Úřad přímo z formulací některých ustanovení uzavřených smluv, kde se uvádí, že „Na základě této smlouvy bude Kancelář, (tj. uchazeč), poskytovat Ministerstvu právní služby při implementaci systému výkonového zpoplatnění na vybraných pozemních komunikacích...“, případně že „Ministerstvo (tj. zadavatel) má zájem na základě svých

zkušeností s poskytováním právních služeb Kanceláře v rámci výběrového řízení na služby projektového manažera projektu zavedení systému výkonového zpoplatnění na vybraných komunikacích, využít právních služeb Kanceláře i v rámci výběrového řízení na dodavatele systému výkonového zpoplatnění“, či že „Ministerstvo má zájem, s ohledem na skutečnost, že se Kancelář podílela na přípravě zadávací dokumentace pro projekt Zavedení výkonového zpoplatnění na pozemních komunikacích v ČR (Projekt), využít právních služeb Kanceláře i ve vztahu k otázkám souvisejícím s realizací Projektu a dalším postupem Ministerstva v rámci Projektu“.

5. Úřad tedy dospěl k závěru, že právní služby poskytované na základě odkazovaných smluv (vyjma smlouvy ze dne 10.10.2005) směřují ke splnění povinností zadavatele vyplývajících z citovaného usnesení vlády ČR k záměru zavedení výkonového zpoplatnění určitých kategorií silničních a motorových vozidel na vybraných komunikacích v ČR. Jak časově, tak i věcně na sebe tyto služby navazují, a proto se jedná o jednu veřejnou zakázku jako celek, která byla uměle rozdělena za účelem snížení její předpokládané hodnoty pod limity stanovené zákonem v rozporu s § 18 odst. 1 až 3 zákona. V každé z uzavřených smluv pak byla předpokládaná výše budoucího závazku 2 mil. Kč.
6. Úřad zjistil, že dle vystavených faktur činila celková výše ceny předmětu veřejné zakázky částku 4 271 324,- Kč vč. DPH, a tedy maximální možná výše pokuty za zjištěné spáchání správního deliktu byla částka 213 566,- Kč. Úřad uložil zadavateli pokutu ve výši 50 000,- Kč.

II. Námitky rozkladu

Rozklad uchazeče

7. Proti rozhodnutí Úřadu podal uchazeč dne 15.5.2008 rozklad, neboť je přesvědčen, že Úřad nesprávně hodnotil podklady, které měl k dispozici, nezjistil všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch zadavatele a došel k nesprávným právním závěrům ohledně kvalifikace zadávaných právních služeb. Uchazeč je přesvědčen, že případ nelze správně posoudit pouze na základě listinných materiálů, jak to učinil Úřad, tedy na základě uzavřených smluv a navazujících faktur.
8. Dle názoru uchazeče je při posuzování šetřené veřejné zakázky stěžejní zabývat se otázkou, jaký byl, měl být a mohl být předpoklad zadavatele ve vztahu k rozsahu plnění. V této souvislosti uchazeč podotýká, že veřejnou zakázkou je dle zákona zakázka, u níž předpokládaná cena předmětu veřejné zakázky přesáhne 2 000 000,- Kč. Konstatovat porušení zákona tak lze pouze v případě, že Úřad dospěje k závěru, že zadavatel předpokládal nebo na základě postupu podle § 20 nebo § 22 zákona měl předpokládat, že rozsah zakázky přesáhne 2 000 000,- Kč, a přesto zakázku nezadal v některém z postupů dle § 25 odst. 2 zákona. Dle názoru uchazeče je tak třeba zabývat se podstatou plnění poskytovaného na základě zakázky, zjistit obsah projektu, jehož se plnění týká a vyřešit otázku předvídatelnosti rozsahu plnění veřejné zakázky. Žádné takové myšlenkové pochody však dle názoru uchazeče nejsou z napadeného rozhodnutí patrné.
9. Úřad dle názoru uchazeče rozhodl na základě zjednodušené a nesprávné úvahy založené na tom, že zavedení mýtného na dálnicích a silnicích ČR byl jeden projekt a veškeré právní služby, které se tohoto projektu týkaly, byly jedinou veřejnou zakázkou. V této

souvislosti uchazeč namítá, že zadavatel v rámci projektu využíval služeb více kanceláří, aby se konkrétní oblasti mohl vždy věnovat odborník na danou problematiku, přičemž v takovém postupu by uchazeč dělení veřejné zakázky nespatořoval. Jednotlivé právní služby byly dále děleny na legislativní zajištění projektu, provedení zadávacího řízení a zastupování před Úřadem a dále smluvní zajištění projektu. Ani v takovém rozdělení uchazeč nespatořuje dělení veřejné zakázky. Uchazeč rovněž namítá, že nemůže být považována za jedinou veřejnou zakázku příprava smluvních podmínek pro plnění služeb projektového manažera a dodavatele, když v každém z těchto případů se jedná o jiné plnění poskytované odlišnými subjekty a zadávané v jiném zadávacím řízení. Uchazeč rovněž konstatuje, že zadavatel v první fázi projektu poptával právní služby týkající se přípravy smluvní dokumentace pro výběrová řízení a klade otázku, zda již v této fázi měl zahrnout do své poptávky i služby, jejichž potřeba vznikla až v další fázi projektu, když nevěděl zda a v jakém rozsahu může potřeba těchto služeb vzniknout v následujících 13 letech. Dle názoru uchazeče toto nejde po zadavateli rozumně požadovat.

10. Uchazeč rovněž poukazuje na unikátnost a výraznou specifickou daného projektu. Zadavatel tak neměl k dispozici porovnání s obdobnými službami poskytovanými v předchozím roce a nezbyvalo mu, než rozsah plnění odhadnout. Před provedením kvalifikovaného odhadu pak zadavatel musel stanovit, jakého plnění se budou právní služby týkat. Proto dle názoru uchazeče zadavateli nezbylo, než zadávat po určitých věcně i časově předvídatelných celcích. Pokud by se zadavatel ve svých úvahách o rozsahu zakázky pustil dále, než v první fázi učinil (zpracování smluvních podmínek pro projektového manažera a dodavatele mýtného systému), jednalo by se od zadavatele nikoliv o kvalifikovaný odhad, ale o spekulaci.
11. Nepředvídatelnost vývoje Projektu pak uchazeč demonstruje na tom, že si zadávací dokumentaci vyzvedlo více než 100 subjektů, což nemělo v ČR obdoby, dále na tom, že uchazeči podali více než 300 doplňujících dotazů k zadávací dokumentaci a rovněž na tom, že na základě následného přezkoumání zadání veřejné zakázky u Úřadu a v soudním řízení došlo ke zkrácení realizační fáze projektu, což si vyžádalo neočekávaná smluvní jednání s vítězným uchazečem.
12. Uchazeč rovněž označuje za zarážející, že Úřad založil své rozhodnutí pouze na konstatováních obsažených v preambulích uzavřených smluv a opakuje, že zadavatel se může dopustit dělení veřejné zakázky pouze pokud již v okamžiku prvního zadání předvídal, nebo měl předvídat plnění přesahující příslušný finanční limit. S prokázáním této skutečnosti se však Úřad dle názoru uchazeče „nezatěžoval“ a rozhodnutí postavil na účelovém výkladu smluv, která měla pouze deklarovat předchozí dobré zkušenosti zadavatele s plněním uchazeče.

Závěre rozkladu uchazeče

13. Uchazeč má za to, že v případě správného a úplného posouzení veškerých okolností případu by Úřad dopěl ke správnému závěru, že zakázky zadávané na základě předmětných smluv nejsou veřejnými zakázkami ve smyslu zákona a že zadavatel zákon neporušil. Proto navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a správné řízení zastavil.

Rozklad zadavatele

14. Proti napadenému rozhodnutí Úřadu podal dne 15.5.2008 rozklad rovněž zadavatel, který setrvává na svém tvrzení, že u každé ze smluv, které Úřad v napadeném rozhodnutí označil jako jedinou veřejnou zakázku, se jednalo o zcela samostatné zakázky, u nichž není možno dovodit ani časovou ani věcnou souvislost. Předpokládaná cena předmětu veřejné zakázky ani v jednom případě nepřesáhla limit 2 mil. Kč a zadavatel tedy při jejich zadávání postupoval zcela v souladu s § 18 odst. 3 zákona, proto nemohl porušit ani § 25 zákona. Dle názoru zadavatele je vadný již postup Úřadu při posuzování toho, zda se jedná či nejedná o jedinou veřejnou zakázku, přičemž nelze odhlédnout od skutečnosti, že Úřad posuzuje jednotlivé zakázky ve zcela odlišném okamžiku, než to musel učinit zadavatel, tedy zpětně.
15. Dle názoru zadavatele dále neexistovala reálná možnost zadat jedinou veřejnou zakázku, jak má Úřad bez hlubší znalosti věci na mysli, a tedy že by tato jedna veřejná zakázka jako celek byla nebo mohla být zadavatelem uměle rozdělena. Dle názoru zadavatele byly jednotlivé zakázky v době jejich zadávání prakticky nespojitelné, protože v té době nebylo možno o jejich celkovém předmětu uvažovat v takovém rozsahu, aby pokryl veškeré právní služby související s projektem zavádění výkonového zpoplatnění určitých kategorií silničních a motorových vozidel na vybraných komunikacích v ČR. Určení rozsahu a ceny takových služeb bylo zcela nemožné jak z hlediska časového rámce celého projektu (v horizontu více jak 10 let), tak z hlediska celkové specifčnosti, resp. jedinečnosti v rámci ČR. Úřad dle názoru zadavatele neposoudil, zda zde objektivně byla dána možnost zadat jednotlivé zakázky jako celek, ačkoliv účastníci navrhovali výsledky svědků, kteří mohli situaci v době zadávání veřejné zakázky ozřejmit.
16. Zadavatel opakovaně zdůrazňuje, že předměty plnění jednotlivých smluv byly zcela odlišné, když se každá týkala jiného projektu, přičemž na každý z nich bylo vyhlášeno samostatné zadávací řízení. U zakázky zadané smlouvou ze dne 3.3.2006 pak potřeba jejího zadání vznikla ve zcela odlišné fázi projektu a byla vyvolána aktuální potřebou zadavatele na poskytování externích právních služeb, kterou nebylo možno dopředu předvídat.
17. Zadavatel je přesvědčen, že smyslem § 18 odst. 3 zákona není po zadavateli požadovat, aby vždy dopředu předvídal spojování takových zakázek, jejichž předmět je navíc odlišný. O dělení veřejné zakázky může dle zadavatele jít pouze tehdy, pokud rozdělí jedinou veřejnou zakázku na více částí pod limit daný zákonem, aby se tak vyhnul zadání zakázky v některém zadávacím řízení. Ze všech výše uvedených argumentů dle názoru zadavatele vyplývá, že se takového jednání nedopustil.
18. Závěrem svého rozkladu zadavatel dodává, že je toho názoru, že eventuální možná horní hranice uložené pokuty měla být počítána z celkové výše ceny předmětu veřejné zakázky bez DPH, a nikoliv s DPH, neboť podle § 18 zákona předpokládaná cena veřejné zakázky neobsahuje DPH. Zadavatel požaduje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a řízení zastavil.

III. Řízení o rozkladech

19. Dne 22.5.2008 se zadavatel vyjádřil k rozkladu uchazeče a pouze uvedl, že se s argumentací tohoto rozkladu ztotožňuje a v dalším odkazuje na obsah vlastního rozkladu.
20. Po projednání rozkladu a příslušného spisového materiálu rozkladovou komisí ustavenou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu napadené rozhodnutí přezkoumal v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
21. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. S062/2008-05549/2008/540/Šm ze dne 24.4.2008 uložil zadavateli pokutu ve výši 50 000,- Kč za zjištěné spáchání správního deliktu, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se ztotožnil.

IV. K námitkám rozkladů

K otázce rozdělení předmětu veřejné zakázky

22. Základní námitkou obou rozkladů je zásadní nesouhlas účastníků řízení s právními závěry napadeného rozhodnutí ohledně charakteru šetřených smluv jako jediné veřejné zakázky. Oba účastníci správního řízení shodně popírají, že by bylo možné jednotlivé právní služby již od počátku zadat jako jedinou veřejnou zakázku, když namítají, že nebylo v možnostech zadavatele odhadnout rozsah takového celkového předmětu plnění. Tuto nemožnost pak odvozují především z tvrzení, že projekt zavádění výkonového zpoplatnění určitých kategorií silničních a motorových vozidel na vybraných komunikacích v ČR je svým charakterem a rozsahem mimořádný a zadavatel tak při stanovení předpokládané hodnoty a rozsahu předmětu šetřených veřejných zakázek nemohl vycházet z žádné předchozí srovnatelné veřejné zakázky. Dle názorů účastníků správního řízení se pak Úřad s touto skutečností v napadeném rozhodnutí řádně nevypořádal, a rovněž pochybil, když nepřipustil jako důkaz svědeckou výpověď osob navrhovaných oběma účastníky správního řízení, které by pomohly objasnit situaci při zadání šetřených veřejných zakázek. Účastníci správního řízení rovněž svorně odmítají, že na charakter šetřených smluv a předmětu jejich plnění lze usuzovat z preambulí těchto smluv, neboť účelem těchto ustanovení v žádném případě nebylo vlastní vymezení předmětu plnění smlouvy.
23. K argumentaci rozkladů v tomto bodě uvádím, že Úřad při posuzování charakteru šetřených smluv vycházel výhradně z jejich textu, kde zadavatel všechny poskytované právní služby vázal k realizaci projektu zavedení výkonového zpoplatnění. V této souvislosti lze souhlasit s tvrzením, že jednotlivé smlouvy zajišťovaly právní podporu vždy konkrétní dílčí fáze realizace předmětného projektu, avšak současně je nepopíratelné, že realizace celého projektu byla soustavnou činností zadavatele, kdy jednotlivé fáze na sebe plynule navazovaly a fakticky i právně spolu úzce souvisely. Rovněž je třeba zdůraznit, že šetřené smlouvy se týkaly výhradně smluvního zajištění jednotlivých fází a přípravy zadávacích řízení, a tedy pokud bychom poskytování právních služeb chtěli chápat ve smyslu „specializace“ (jak nabízí uchazeč) a dělili je např. na činnosti spojené s legislativou, na činnosti spojené s právním zastupováním

před soudy a státními orgány a podobně, pak i v takovém případě bychom dospěli k závěru, že právní služby poskytované na základě šetřených smluv byly poskytovány v rámci jediné „specializace v oboru“ přípravy obchodním podmínkami a jejich následné realizace. Vzhledem k tomu, že tyto „specializované“ právní služby byly poskytovány v rámci jednoho celku (realizace celého projektu), nelze na ně pohlížet jednotlivě, ale tvoří ve svém souhrnu jedinou veřejnou zakázku, realizovanou jediným dodavatelem v úzké věcné a časové návaznosti.

24. K tomu dále uvádím, že je bezpředmětné, z jakého ustanovení těchto uzavřených smluv vyplývala jejich vzájemná provázanost, respektive skutečnost, že se jedná o právní služby tvořící jeden celek, neboť mám za to, že význam preambule smlouvy jako úvodního ustanovení nelze v této souvislosti bagatelizovat odkazem na to, že se tato část smlouvy primárně nezabývá vymezením předmětu veřejné zakázky.
25. Mám za to, že preambuli smlouvy je třeba chápat jako významnou a zavazující součást smlouvy, která je obecně definovaná jako „úvodní část, formule, obsahující obecnou, zásadní charakteristiku“ (viz Slovník cizích slov), respektive jako „prohlášení v němž je vyjádřen účel následujícího textu a shrnuty základní principy, z nichž vychází“ (srovnej Slovník českého práva, LINDE 1995, str. 383). Úřad tedy posuzoval šetřené smlouvy z hlediska jejich účelu a základních principů, na nichž byly uzavřeny. Nelze bagatelizovat význam těchto ustanovení smluv s odkazem na jejich obecnost, neboť právě tato obecnost je to, co zasazuje jednotlivé smlouvy do celkového kontextu potřeb zadavatele a je tak rozhodná pro posouzení toho, zda jsou předmětné zakázky součástí jediné veřejné zakázky či nikoliv. K platnosti a relevanci preambulí šetřených smluv je možno rovněž odkázat na právní zásadu „pacta sunt servanda“, kterou lze v tomto kontextu interpretovat tak, že všechna ustanovení smlouvy jsou pro strany smlouvy závazná, přičemž nelze předpokládat, že by strany smlouvy uvedly do smlouvy něco, co s touto smlouvou nesouvisí a nemá pro vznikající právní vztah žádnou relevanci.
26. Účastníci správního řízení v této souvislosti rovněž namítají, že předem nebylo možno odhadnout budoucí rozsah plnění a jeho celkovou předpokládanou cenu, neboť se jednalo o realizaci projektu, který v praxi zadavatele dosud neměl obdoby. K tomu uvádím, že pro posouzení případu je třeba držet v patrnosti skutečný předmět plnění veřejné zakázky a tím byly právní služby. Byť se tedy tato veřejná zakázka úzce týkala mimořádného projektu, jehož rozsah do jisté míry nelze srovnat s žádnou zadavatelem dosud realizovanou veřejnou zakázkou, jejím skutečným předmětem nebyla realizace tohoto projektu (ve smyslu dodávky zboží a provedení stavebních prací), ale předmětem šetřené veřejné zakázky bylo poskytnutí právních služeb. Jakkoli je tedy celý projekt zavedení výkonového zpoplatnění mimořádný a první svého druhu, nelze to stejné automaticky tvrdit i o právních službách, které jeho realizaci provázejí, a v tomto smyslu rozsah právních služeb a jejich charakter zcela jistě snese srovnání s dosavadní zkušeností zadavatele. Na mimořádnost veřejné zakázky na právní služby nelze usuzovat ani z celkové výše peněžitého závazku zadavatele.
27. Zadavatel tedy nedoložil, že by tato veřejná zakázka na právní služby byla natolik mimořádná, že by ji nebylo možno srovnat s jinou již dříve realizovanou veřejnou zakázkou na právní služby a stanovit předpokládanou hodnotu veřejné zakázky postupem podle § 22 zákona. V této souvislosti neobstojí ani námitka, že předmětný projekt bude realizován dlouhodobě v rozmezí několika let, neboť § 20 odst. 3 písm. b) zákona počítá s možností plnění veřejné zakázky i v takto dlouhém časovém úseku.

28. Konečně rozdělení předmětné veřejné zakázky nelze odůvodnit ani odkazem na to, že se její jednotlivé části týkaly přípravy samostatných zadávacích řízení (na projektového manažera a posléze na dodavatele veřejné zakázky), neboť ani tato skutečnost nevyvrací fakt, že se jednalo o poskytování obdobných právních služeb (přípravy zadávacích a smluvních podmínek) ve zřejmé časové a věcné návaznosti.
29. Shrnuji tedy, že uchazeč na základě uzavřených smluv poskytoval plnění, které nese znaky komplexního právního zajištění konkrétního projektu zadavatele ve formě přípravy obchodních smluvních podmínek a spolupráce při jejich realizaci v rámci zadávacích řízení i následného právního vztahu mezi zadavatelem a vítězi těchto zadávacích řízení. Zadavatel pak mohl s péčí řádného hospodáře tuto komplexnost a ucelenost právních služeb uchazeče předvídat již před uzavřením první z šetřených smluv o poskytování právních služeb, a protože tak neučinil, postupoval v rozporu se zákonem a dopustil se správního deliktu. V této souvislosti se pak ztotožňuji s názorem Úřadu, že pro řádné zjištění skutkového stavu v rámci správního řízení není třeba pořídit důkaz svědeckou výpovědí osob navrhovaných účastníky správního řízení, neboť jak vyplývá z učiněných podání, tyto by objasnily pouze subjektivní důvody jednotlivých oprávněných osob zadavatele, proč tato úvaha řádného hospodáře nebyla před zadáním veřejné zakázky učiněna. Vzhledem k tomu, že odpovědnost zadavatele za spáchání správního deliktu je objektivní, jsou tyto subjektivní důvody pro právní posouzení věci irelevantní.

Ke stanovení výše uložené pokuty

30. Zadavatel v rozkladu konečně namítá, že Úřad pochybil při výpočtu horní hranice pokuty, neboť dle názoru zadavatele má být horní hranice počítána nikoliv z celkové výše ceny předmětu zakázky s DPH, nýbrž bez DPH, jak to vyplývá z § 18 zákona.
31. K tomu uvádím, že zadavatel ve své argumentaci nesprávně zaměňuje dva pojmy, a to pojem „předpokládaná cena předmětu veřejné zakázky bez DPH“ podle § 18 odst. 1 zákona a pojem „cena veřejné zakázky“ podle § 102 odst. 2 písm. a) zákona. Zatímco první z uvedených pojmů souvisí s definicí veřejné zakázky dle § 6 zákona a je určující ke stanovení finančního limitu pro rozlišení nadlimitní a podlimitní veřejné zakázky, je druhý ze zaměněných pojmů cenou, která je zadavatelem hrazena za realizaci veřejné zakázky, přičemž zadavatel tuto cenu hradí včetně DPH. Horní hranice možné pokuty se pak dle § 102 odst. 2 písm. a) zákona odvozuje od ceny veřejné zakázky, tedy peněžní částky, kterou zadavatel reálně uhradil. Úřad proto i v tomto bodě postupoval správně a v souladu se zákonem.

V. Závěr

32. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
33. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody pro zrušení či změnu napadeného rozhodnutí, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Ing. Martin Pecina, MBA
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. prof. JUDr. Miroslav Bělina, CSc., advokát se sídlem AK Dlouhá 13, 110 00 Praha 1
2. JUDr. Alexandr Mareš, advokát se sídlem AK Mareš Partners, sdružení advokátů, Betlémské náměstí 6, 110 00 Praha 1
3. spis.

Vypraveno dne: viz otisk razítka na poštovní obálce